

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VALRAVNEN, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873304832/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Ak grumme Ravn! nu veed jeg hvad du vilde!
Hun synker ned, at gaac formaacr hun ei.
Det er saa dæmrende, det er saa silde.
Mat blinker Stierne fra sin Melkevei.
Ak, grumme Ravn! nu veed jeg hvad du vilde!
At tale meer den Blege mægter ei.
Sig Espen over hendes Tinding hvælver;
Som hun den sveder koldt og ængstlig skielver.

Fem Maaneder forgaac, saa bringer hun
Et Barn til Verden under bitter Klage.
De døbe det i mørke Midnatstund,
Fordi at Trolden intet skal opdage.
Det er en Søn, som Rosen rød og rund.
Men Sigrids Hierte tunge Sorger nage.
I skiulte, dybe Grotte døbes han,
Med Kildens isnende, chrystalne Vand.

Han voxer til, og i det hele Rige
Er ingen Dreng saa deilig og saa yndig.
Han er saa munter og saa flink tillige;
Hans Blik er brændende, hans Tale fyndig.
Han tænker kun paa Kampe og paa Krige.
Den stolte Ganger kan han tæmme myndig.
Men Dronning Sigrid græmmer sig dog saare;
Hvergang hun seer ham svømmer hun i Taare.

En Aften sidder hun i Fruerstue;
Kong Alf sin ædle Husbond har hun mistet.
Med Taarer stirrer hun i Solens Lue;
Det arme Hierte har kun Sorger fristet.
Da hører hun en Lyd, og hun maa grue,
Den vilde Valravn har sig sagte listet